

omfider bevagede mig dertil; men da fandt jeg rigtignok paa Noget, som jeg meente kunde hjælpe os lidt, og det var, at jeg fik stillet ind de „2 Tdr. Hartkorn“ som et Alternativ ved Siden af de „5 Rbd. og Naturalydelsene“. Thi derved tænkte jeg, at Forholdet vilde i Almindelighed stille sig saaledes, idetmindste i en stor Mængde Communer, at de Beboere, der havde under 2 Tdr. Hartkorn, vilde i Regelen ikke komme til at udrede 5 Rbd. i det Hele. Og derved slap vi jo ganske nemt; thi saa behøvede man blot at affriye Hartkornslisten for vedkommende Gaardbrugere — og den har man jo i ethvert Sognesforstanderskabs Archiv —, og Uleiligheden vilde jo altsaa ikke blive saa stor. Det var altsaa, for at gjøre Udvalget en Indrømmelse, at vi tog Sagen paa denne Maade, og jeg skal tillade mig at erklære, at vi for den Sags Skyld ere villige til at gjøre flere Indrømmelser desangaaende, dersom det kunde hjælpe os til at faae vort Vædringsforslag igjennem. Vi skulle for Exempel være villige til at lade Naturalydelsene ganske bortfalde, og vi skulle være villige til, hvis man endelig vil have det, at lægge nogle Mark eller 1 Rbd. til Pengebidraget, ligesom vi ogsaa skulle være villige til at lægge nogle Skjæpper, ja $\frac{1}{2}$ Tønde til Hartkornet, dersom det kan hjælpe os til at faae vort Vædringsforslag sat igjennem, og denne Vædring i vort Forslag kunde da stee i Tiden mellem 2den og 3die Behandling. Vi skulle vise Udvalget, at vi slet ikke ere saa pinte paa det, og at vi meget gjerne ville, at Sagen kunde blive ordnet til Folks Glæde og Tilfredshed paa den letteste og beqvemteste Maade. Der er en Afvigelse i dette Forslag fra det, jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling; thi da foreslog jeg, at alle Beboerne i et District, der havde opnaaet en Alder af 25 Aar og svaret hvilketsomhelst Vi-

drag til Communen, skulde have Valgret. Men, for at kunne forene mig med flere Medlemmer i Thinget, gjorde vi gjenstidigt hjerandere en liden Indrømmelse, og Forslaget blev da saaledes, som det nu staaer her trykt; jeg meente nemlig med Hensyn til en Afgift til Communen, naar der ikke var Tale om den Størrelse, at den Garantie, man deri vilde søge, var illusorisk, og jeg troer, at den Garantie eller Betyggelse, som man kan have i en Aldersbestemmelse, nemlig 30 Aar, er i Virkeligheden mere begrundet; men, hvad der forresten var en væsentlig Grund for mig til at kunne gaae ind paa den Forandring, var, at derved vilde man kunne bringe en note Dvereenstemmelse tilveie mellem Valgloven til Sognesforstanderskaberne og Loven om Valgene til Folkethinget. Og det vil jeg gjøre Thinget opmærksomt paa, at nu, da vi engang have i Communerne disse Lister over de Valgberettigede, var det jo en stor Nemhed, naar vi herefter kunde bruge de samme Lister, uden at vi, ved Sognesforstanders Valgene, behøvede at forfatte andre i sidste nævnte Niemed. See, saaledes slutter vort Vædringsforslag sig til det Bestaaende; og vi ville visstnok ikke gjøre noget Spring i vor Udvikling eller vore communale Forhold, som der er talt om; vi vilde nødig springe i det Dyb af Vidtløftighed, som Udvalget tidligere havde aabnet for os; men vi ville hellere blive paa den jævne, rolige Overflade, hvor vi saa sikkert kunne bevæge os, og hvor enhver, selv den simpleste, Mand saa let kan finde sig tilrette; ja, vi have jo ogsaa beholdt Hartkornet, og det er tilvisse noget Bestaaende; det er, som den hvidarede 5te Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Drsted) bemærkede, noget Fast, det skal man ikke saa let rokke ved, og det er Noget, som spiller en stor Rolle blandt Menigmand paa Landet.